

H

H

ἀκατάληπτος, ἀκατανόη-
τος, ἀφρατος. Ὡτὸ οὐδ. не-
постижимое. = не-
постижимость.

Непостижимость, η. θηλ. = не-
постижиміе.

Непостижимый, αλ, σε. ἐπιθ. ἄ-
ληπτος, ἀνέφικτος, ἀφρα-
τος. καί = не-
постижимый.

Непостоаніе, ἰα. οὐδ. = не-
постоанство.

Непостоанный, αλ, σε. ἐπιθ.
ἄστατος, ἀκατάστατος. 2) ἄ-
στεκτος, ἀνυπόστατος, ἀ-
φόρητος. = не-
стерпимый.

Непостоанство, α. οὐδ. ἄστα-
σία, ἀκαταστασία.

Непостыднйй, αλ, σε. ἐπιθ.
ἀνεπαίσχυντος, ἀκαταί-
σχυντος.

Непостыднw. ἐπιρ. ἀνεπαί-
σχυντος.

Непотрѣбность, η. θηλ. ἀχρειό-
της. 2) ἠβλίησество.

Непотрѣбный, αλ, σε. ἐπιθ. = не-
ключимый. 2) περιττός, ὁ
μὴ ἀναγκαῖος.

Непотрѣбство, α. οὐδ. = не-
потрѣбность.

Непрáвда, βι. θηλ. ἀδικία.
= ὠβείδα.

Непрáведникъ, α. ἄρσ. ἄδι-
κος.

Непрáведный, αλ, σε. ἐπιθ. ἄ-
δικος.

Непрáвый, αλ, σε. ὁ μὴ ὀρθός,
μὴ εὐθύς, σκολιός, σκαμβός,
στρεβλός.

Непрáвw. ἐπιρ. οὐκ ὀρθός.
2) μὴ κατ'εὐθεΐαν (γραμμὴν,
ἀλλὰ) σκολιῶς.

Непрáздный, αλ, σε. ἐπιθ. ἄ-
σχολος, ὁ περί τι ἀτχολού-
μενος, ὁ μὴ ἀργός. 2) не-
прáзднw, βιw. θηλ. ἔγκυος, ἐγ-
κύμων, ἐγκυμονοῦσα, κυο-
φοροῦσα. = чреватаw = чре-
воносáщаw.

Непреворимый, αλ, σε. ἐπιθ.
(μτχ.) ἀκαταγώνιστος, ἀ-
καταμάχητος, ἀνίκητος, ἀ-
κατάβλητος. Ὡκαὶ не-
дóбъ преворимый. δυσμάχητος.

Непрекослóвнйй, αλ, σε. ἐπιθ.
ἀναντίρρητος.

Непрекослóвнw. ἐπιρ. ἀναν-
τιρρήτως.

Непрелѣстнйй, αλ, σε. ἐπιθ. ἄ-
πλανής, ἀπλάνητος, ὁ μὴ
πλανώμενος. 2) ἐνεργητ. ὁ
μὴ ἀπατηλός, μὴ δόλιος.

Непрелѣстнйй, αλ, σε. ἐπιθ. ἄ-